

ΠΟΠΑΪ

ΧΑ! ΧΑ! ΤΟ ΠΕΙΡΑΜΑ
ΜΟΥ ΠΙΕΤΥΧΕ!

**ΖΩΝΤΑΝΑ
ΠΡΑΓΜΑΤΑ**

ΑΝΑΚΑΛΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΚΤΙΝΑ
"Υ" ΠΟΥ ΖΩΝΤΑΝΕΥΕΙ ΤΑ
ΠΡΑΓΜΑΤΑ!

ΜΙΑΥΤΟ ΤΟ ΟΠΠΟΙΘΑ ΜΠΟΡΕΣ
ΝΑ ΠΑΡΩ ΟΛΑ ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ ΤΗΣ
ΠΟΛΗΣ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΚΟΥΡΑ-
ΣΤΩ ΚΑΘΟΥΝΟΥ!

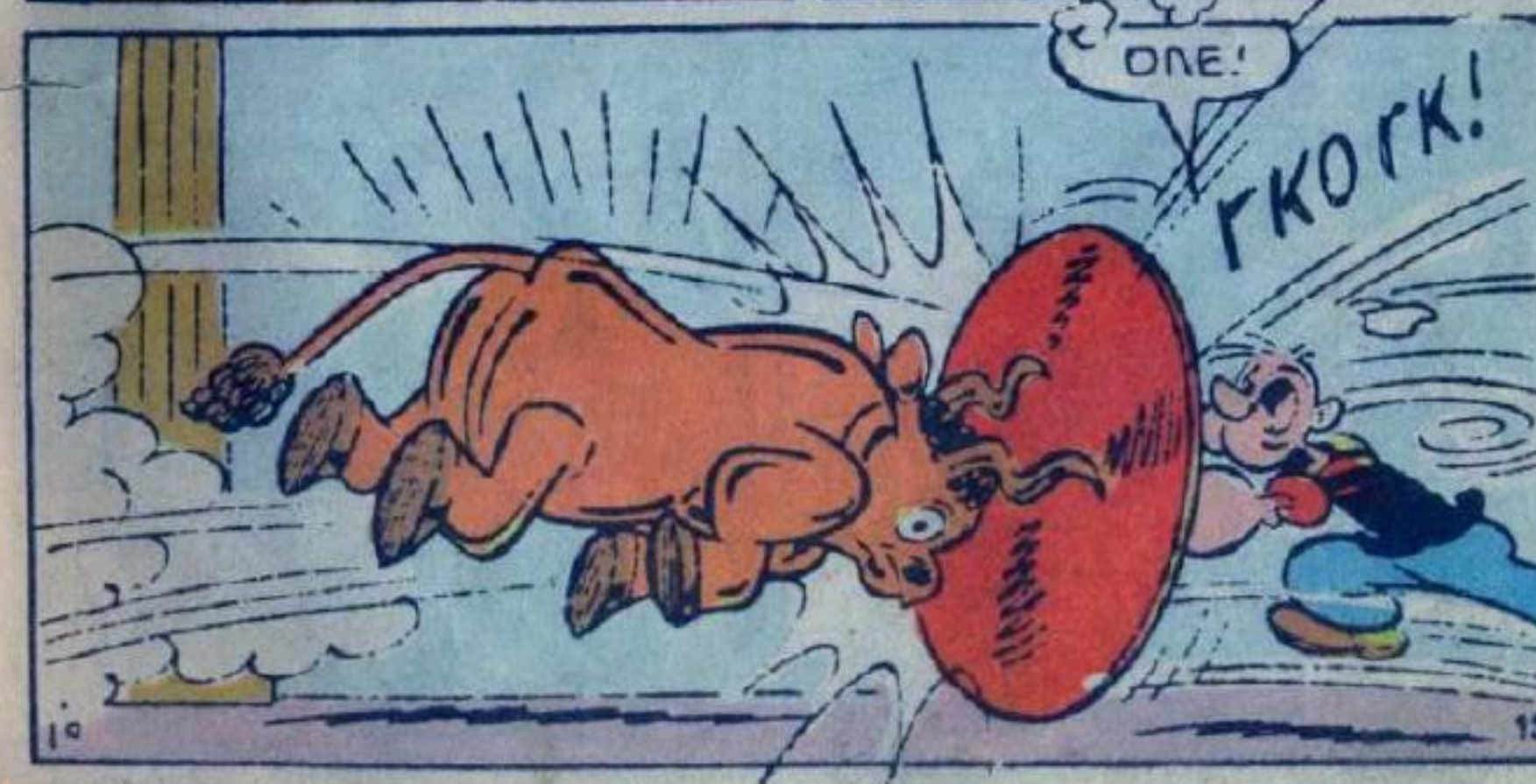

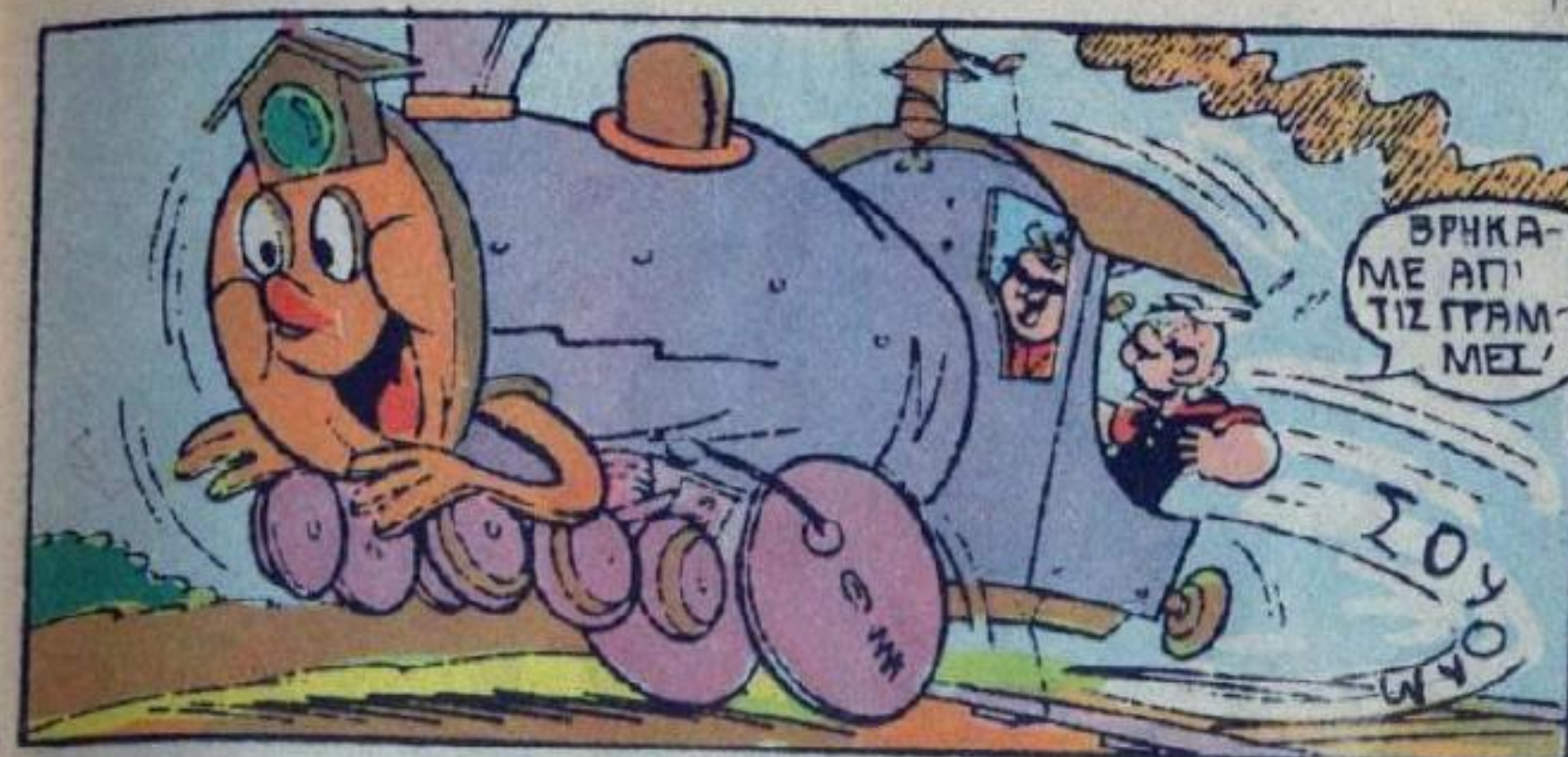

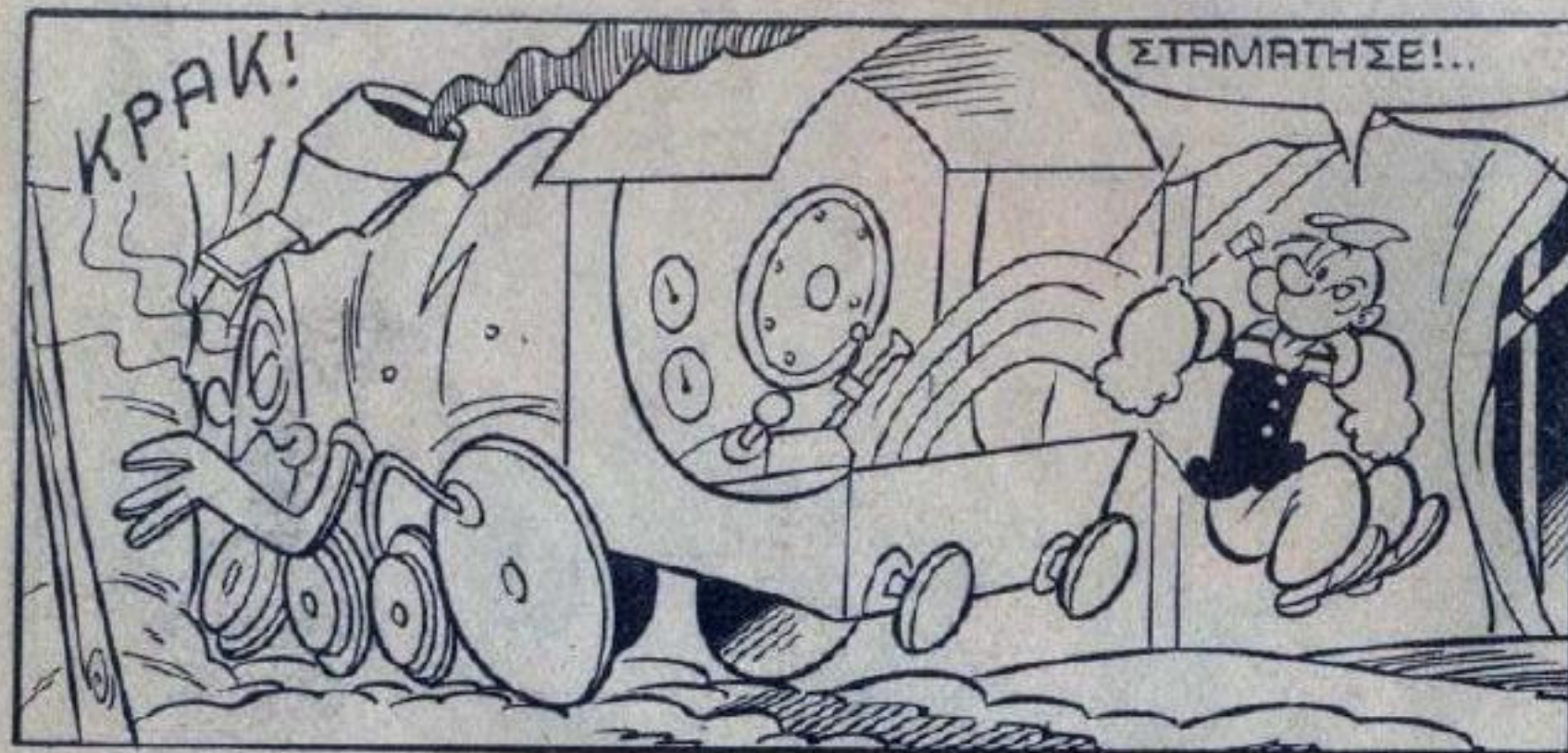
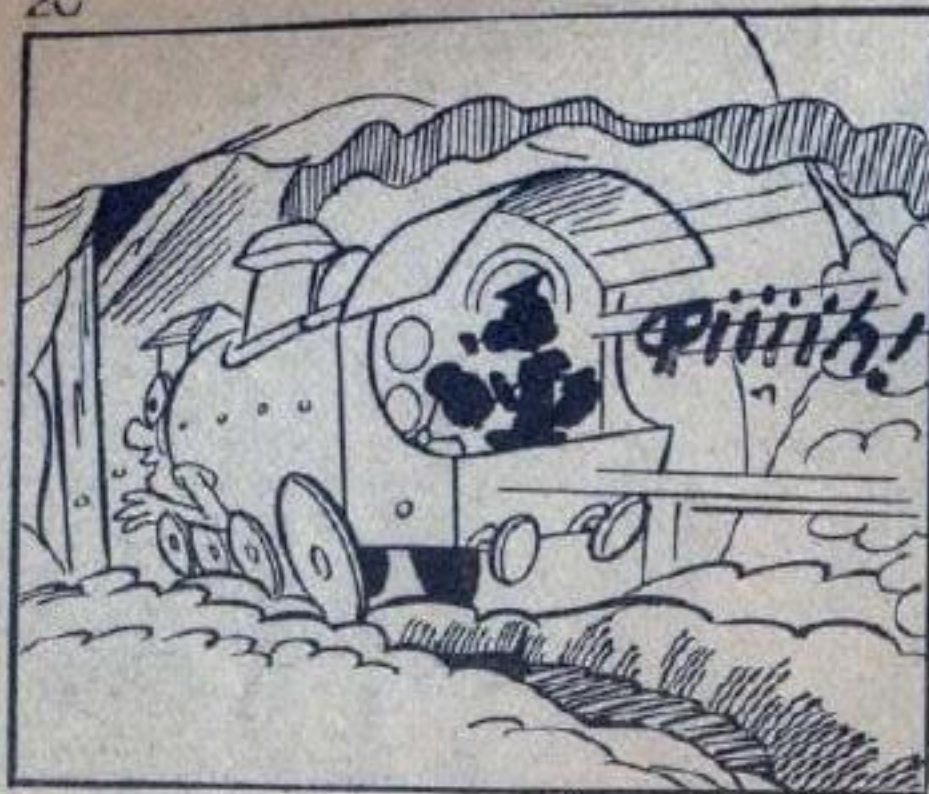

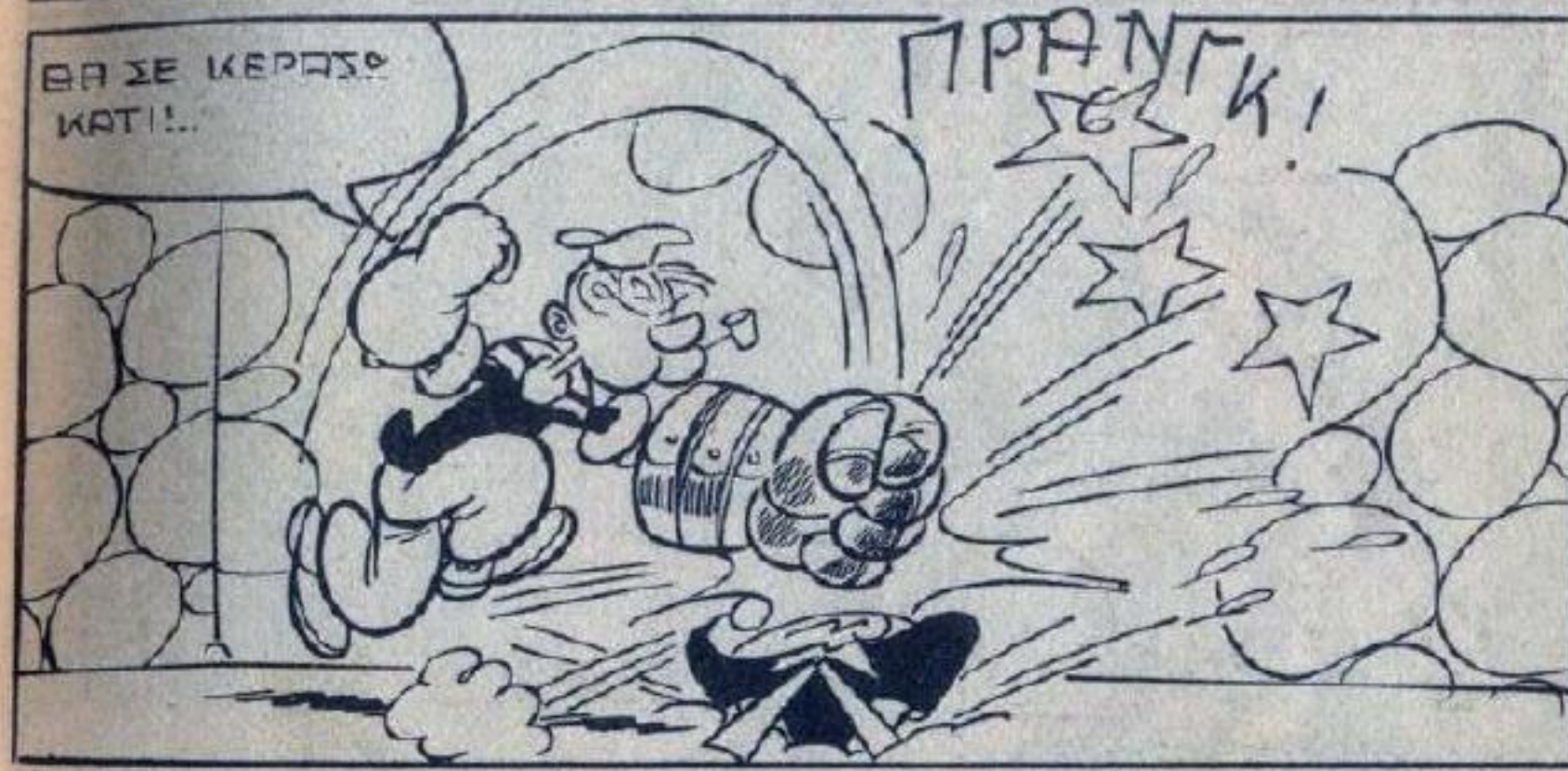
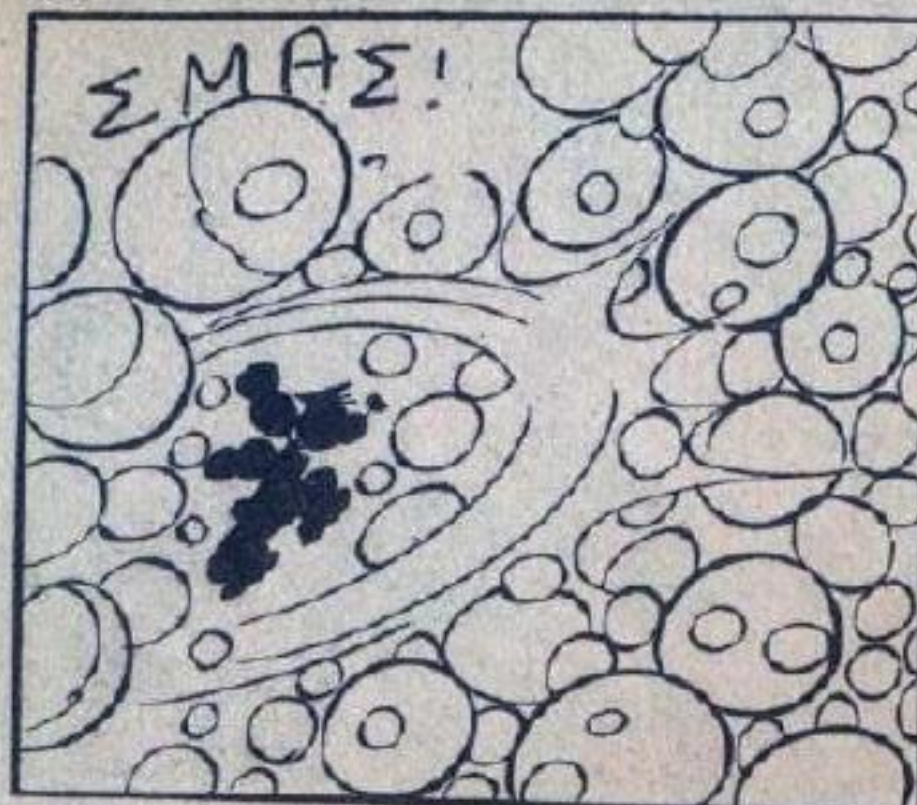

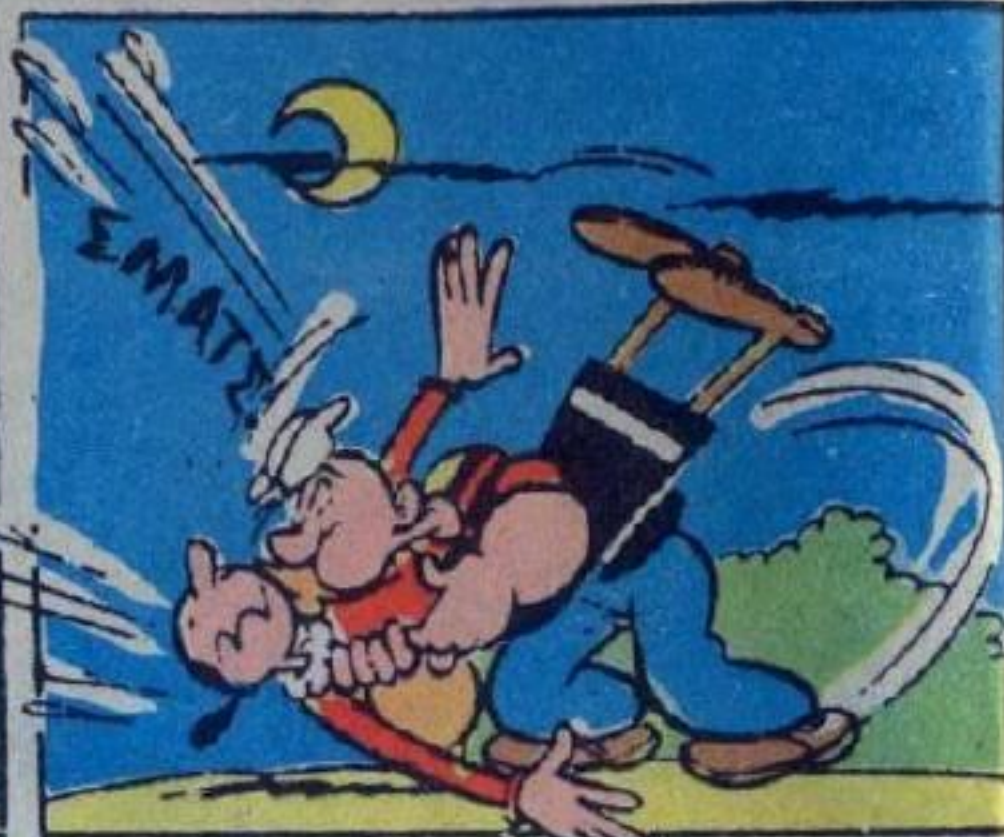

ΑΧ! ΤΟ ΝΗΣΙ ΜΟΥ ΕΞΑΦΑ-
ΝΙΣΤΗΚΕ ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΟ ΝΕΡΟ!

ΑΑΧ! ΒΑΧ!... ΕΜΕΙΝΑ ΧΩΡΙΣ
ΣΠΙΤΙ!...

ΤΙ Θ' ΑΠΟΓΙΝΩ; ΠΩΝ ΝΑ ΠΑΩ?...

ΕΙ-Π! ΤΙ ΕΛΠΙΣΕ Ο ΓΙΓΑΝΤΑΣ
ΓΚΡΙΣΣΙΝΟ?

ΓΙΑΤΙ ΚΛΑΙΣ; ΜΠΟΝ!

ΒΟΗΘΕΙΑ! ΘΑ
ΠΙΝΩΜΕ!

ΣΤΑΜΑΤΑ ΤΟ ΚΛΑΜ-
ΜΟ ΚΑΙ ΠΕΣ ΜΑΣ ΤΙ
ΕΓΙΝΕ?

ΑΧ! ΤΟ ΝΗΣΙ ΜΟΥ ΒΟΥ-
ΛΙΑΞΕ!...

Ε? ΕΙΝΑΙ ΔΥ-
ΝΑΤΟΝ?

ΠΟΛΥ ΠΑΡΑ-
ΞΕΝΟ ΑΥΤΟ!

ΩΡΕΕ ΜΕ ΤΑ ΧΕΡΙΑ
ΣΤΟ ΒΥΘΟ ΕΚΕΙ ΠΟΥ
ΗΤΑΝ ΚΑΠΟΤΕ ΤΟ
ΝΗΣΙ ΣΟΥ!...

...ΙΣΟΣ ΒΡΕΙΣΤΗΝ ΑΙ-
ΤΙΑ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ
ΑΥΤΟΥ!...

ΠΟΛΥ
ΚΑΛΑ!

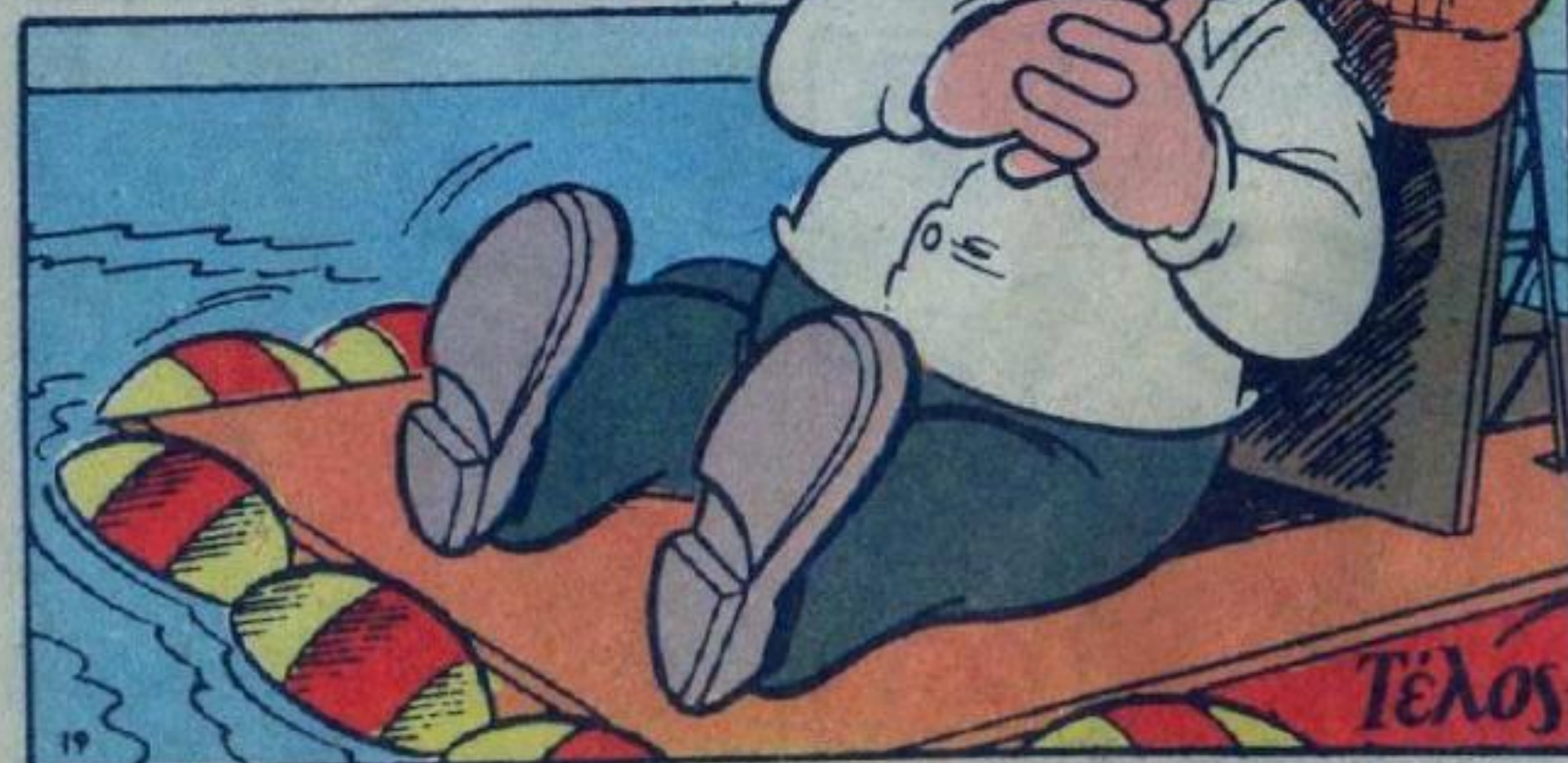

ΕΔΕ ΗΤΑΝ... ΜΑ ΔΕΝ ΤΟ
ΒΛΕΠΩ ΑΥΤΟ!...

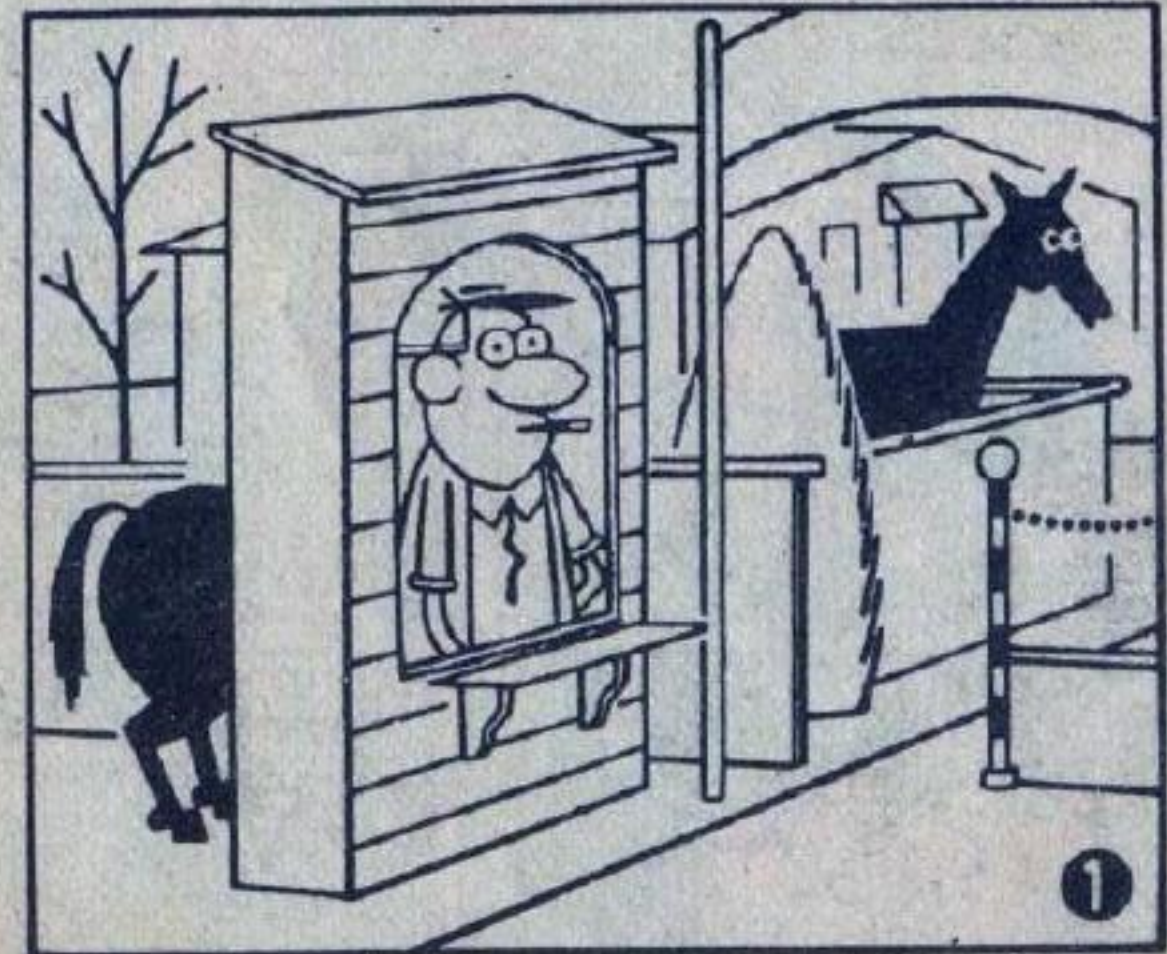

ΚΙ'ΕΤΣΙ... ΧΕ! ΧΕ! ΜΕ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΒΡΗΚΑ ΓΕ- ΜΙΣΑ ΕΝΑ ΜΟΥΣΕΙΟ! ΚΑΙ ΓΙ'ΑΝΤΑΜΟΙΒΗ Η ΑΣΤΥΝΟ- ΜΙΑ ΜΟΥ ΕΩΤΙΑΞΕ ΑΥΤΟ ΕΔΩ, ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΜΟΥ ΒΡΕΙ ΚΑΝΕΝΑ ΑΛΛΟ ΝΗΣΙ!

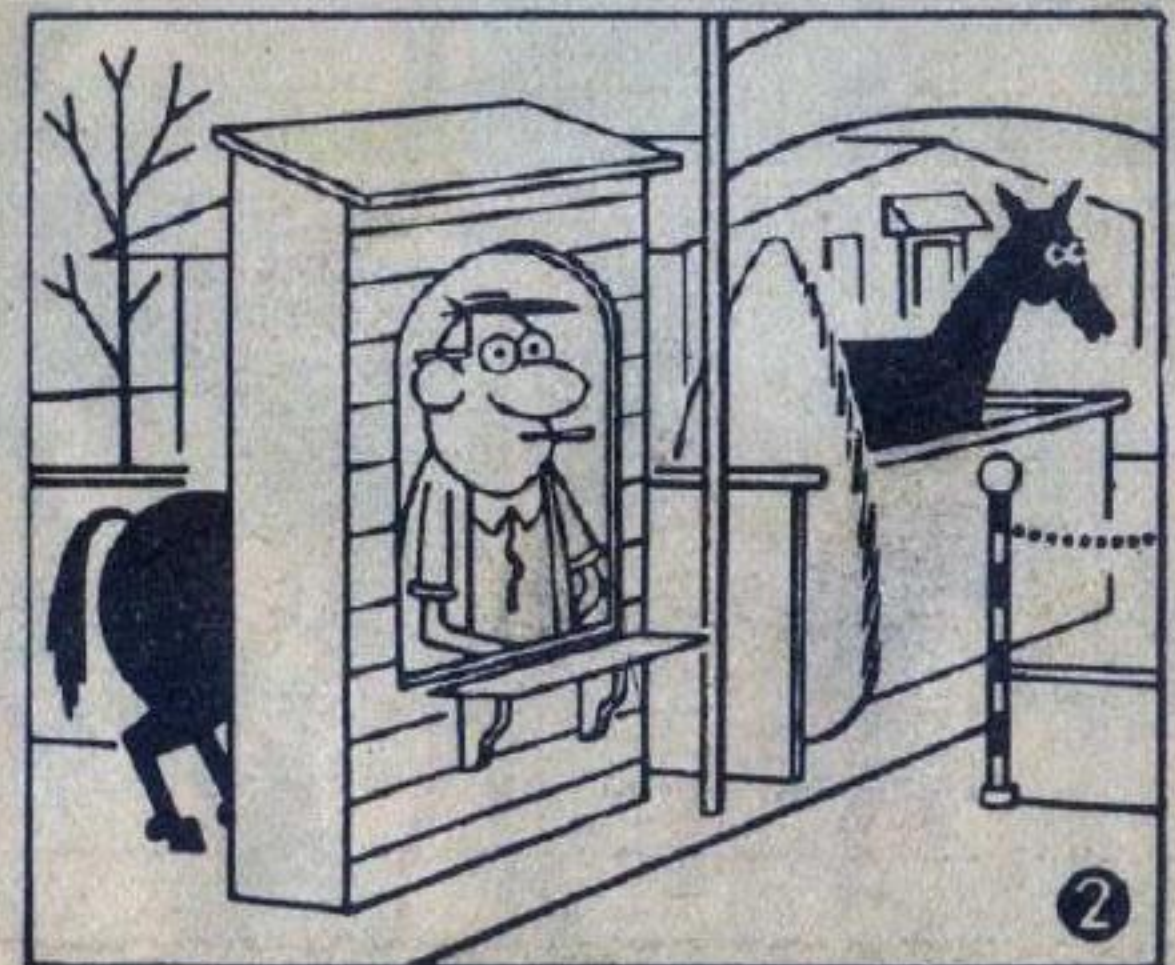

ΟΙ 8 ΔΙΑΦΟΡΕΣ !!

“Αν παρατηρήσετε με προσοχή αυτές τις δύο εικόνες, άμέσως θ’ αντιληφθήτε τις οκτώ διαφορές που έχουν με ταξύ τους.

Ο ΜΠΡΟΥΤΟ ΘΑ ΦΕΡΕΙ ΣΤΗΝ ΟΛΙΒ
ΠΙΟ ΟΜΟΡΦΟ ΔΩΡΟ ΑΚΟΜΑ!

ΘΑ ΤΗΣ ΠΑΡΕΙ ΜΕ-
ΓΑΛΟ ΜΗΛΟ!

Ο ΠΟΠΑΥ' ΘΑ ΠΑΡΕΙ
ΣΤΗΝ ΟΛΙΒ ΕΝΑ
ΜΗΛΟ-ΓΙΓΑΝΤΑ!

ΑΝ Ο ΠΟΠΑΥ ΤΗΣ ΠΑΡΕΙ
ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΗΛΟ, ΘΑ
ΓΙΝΕΙ ΔΙΚΗ ΤΟΥ!

ΟΜΠΡΟΥΤΟ ΚΡΕΣΕΙ ΜΕ-
ΓΑΛΟ ΜΗΛΟ
ΑΠΟ ΠΟΠΑΥ!

ΚΑΙ ΘΑ ΤΟ ΑΝ-
ΛΑΣΕΙ ΜΕ ΤΟ
ΔΙΚΟ ΤΟΥ!

Ο ΜΠΡΟΥΤΟ ΕΧΕΙ ΠΙΟ ΜΕ-
ΓΑΛΟ ΜΗΛΟ ΑΠΟ ΠΟΠΑΥ!

Ο ΠΟΠΑΥ' ΔΕΝ ΠΑΡΕΙ ΤΕΤΟΙΟ
ΠΑΝΙΟ-ΔΩΡΟ ΣΤΗΝ ΟΛΙΒ!

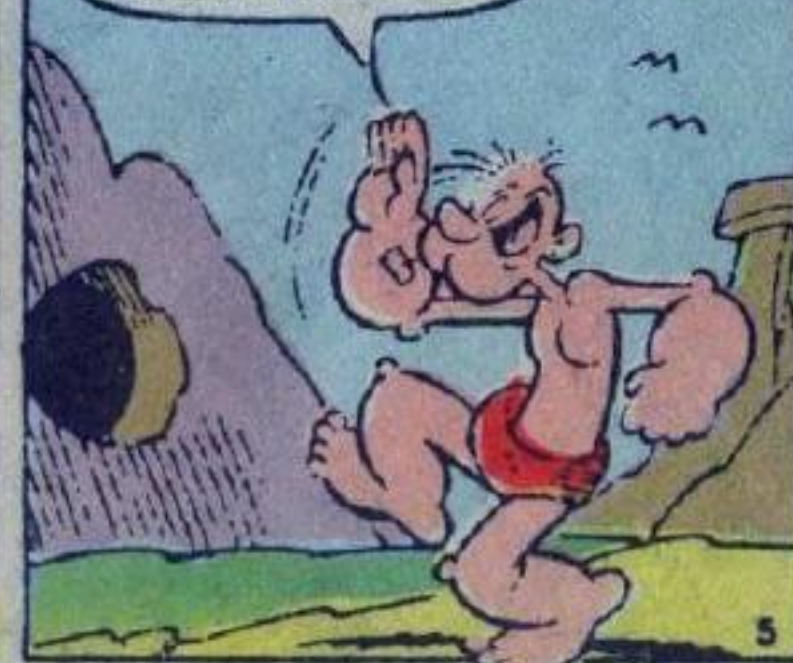
Ο ΜΠΡΟΥΤΟ ΧΑΡΙ-
ΖΕΙ ΜΗΛΟ-ΓΙΓΑΝ-
ΤΑ ΣΤΗΝ ΟΛΙΒ!
Η ΟΛΙΒ ΔΕΧΕ-
ΤΑΙ ΔΩΡΟ ΤΟΥ
ΜΠΡΟΥΤΟ!

ΑΑΧΧ!

ΧΑ! ΧΑ! ΧΑ! ΤΟ ΜΗΛΟ
ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΤΟΥ ΜΠΡΟΥΤΟ
ΗΤΑΝ ΣΑΠΙΟ!

Η ΟΛΙΒ ΜΑΥΡΙ-
ΣΕ ΤΟ ΜΑΤΙ ΤΟΥ
ΜΠΡΟΝΤΟ!...

Ο ΠΟΠΑΝ ΔΕΝ ΘΑ ΧΑΡΙ-
ΣΕΙ ΑΛΛΟ ΜΗΛΟ ΣΤΗΝ
ΟΛΙΒ!...

Ο ΠΟΠΑΝ ΘΑ ΠΑΕΙ ΔΕΡΜΑ ΑΡ-
ΚΟΥΔΑΣ ΣΤΗΝ ΟΛΙΒ!...

ΜΠΡΟΝΤΟ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΔΕΡΜΑ ΑΡΚΟΥ-
ΔΑΣ. ΑΛΛΑ ΘΑ ΚΑΝΕΙ ΜΕΓΑΛΗ ΛΑΧΤΑ-
ΡΑ ΣΤΟΝ ΠΟΠΑΝ!...

Ο ΠΟΠΑΝ ΧΑΡΖΕΙ
ΔΕΡΜΑ ΑΡΚΟΥΔΑΣ
ΣΤΗΝ ΟΛΙΒ!

Η ΟΛΙΒ ΔΕΧΕΤΑΙ
ΔΕΡΟ ΠΟ-
ΠΟΠΑΝ!

ΓΚΡΑΟΥΡΡ!

ΡΑΧ! ΔΕΡΜΑ ΑΡΚΟΥΔΑΣ ΕΙΝΑΙ ΖΩΝΤΑΝΟ!

ΠΟΠΑΝ ΝΟΜΙΖΕ
ΕΙΧΕ ΣΚΟΤΕ-
ΣΕΙ ΑΡΚΟΥΔΑ!

Ο ΠΟΠΑΝ ΔΟΚΙ-
ΜΑΖΕΙ ΠΑΛΙ
ΣΚΟΤΕΣΕΙ!...

ΚΝΟΚ!

Η ΟΛΙΒ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ
ΔΕΡΜΑ ΑΡΚΟΥ-
ΔΑΣ!

Ο ΠΟΠΑΝ ΠΕΡΕΙ ΑΛΛΟ
ΔΕΡΟ ΣΤΗΝ ΟΛΙΒ!

ΜΠΡΟΝΤΟ ΔΕΝ ΘΑ ΞΑΝΑ-
ΜΠΕΙ ΣΕ ΔΕΡΜΑ ΑΡΚΟΥ-
ΔΑΣ ΠΟΠΑΝ!...

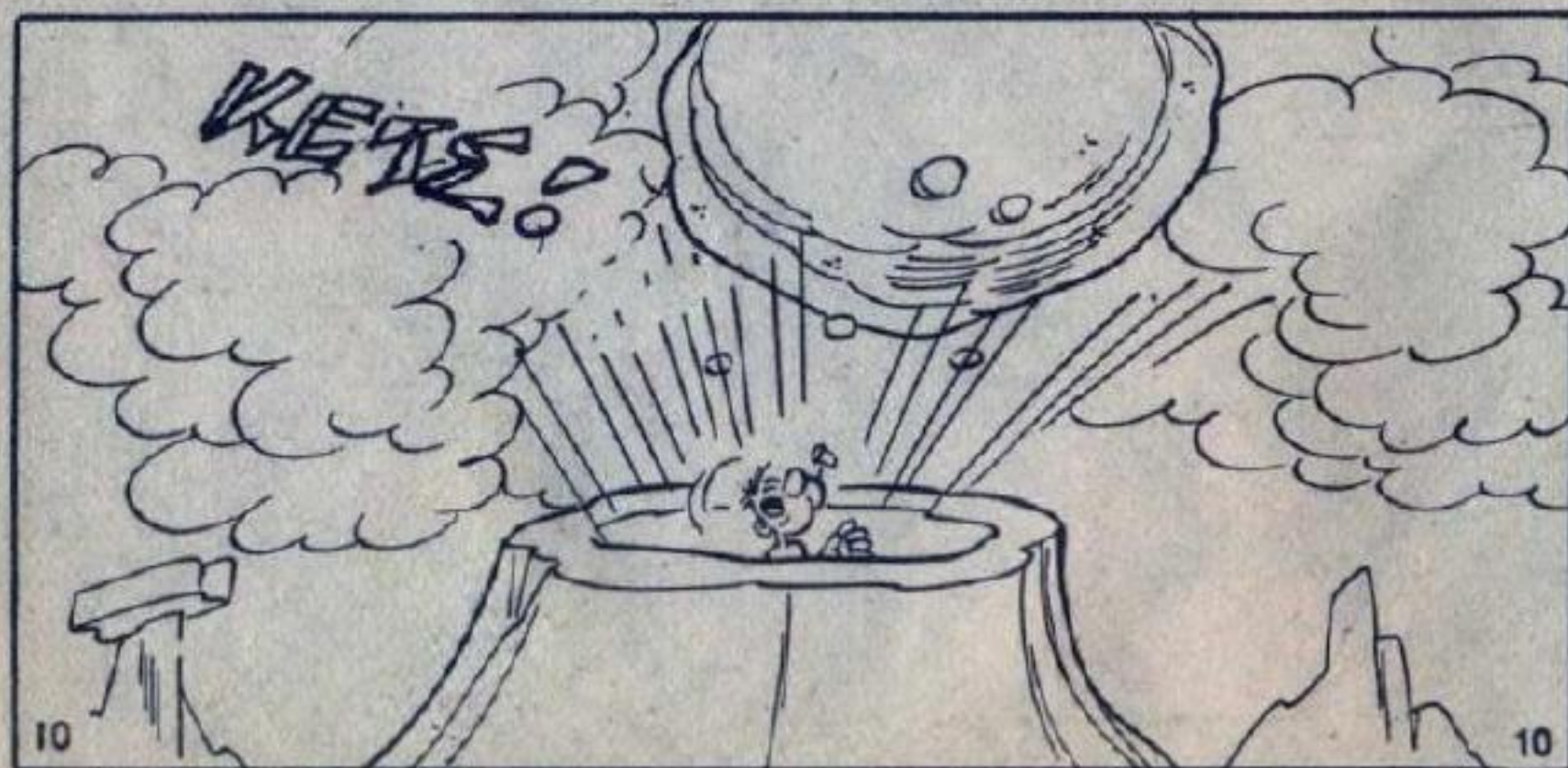
ΠΟΠΑΝ ΟΤΙ ΑΞΕΙ ΜΕΓΑΛΗ ΡΟΔΑ
ΑΠΟ ΠΕΤΡΑ ΓΙΑ ΟΛΙΒ!...

ΜΠΡΟΝΤΟ ΟΤΙ ΑΞΕΙ ΠΕΤΡΙΝΗ
ΡΟΔΑ ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΗ ΑΚΟ-
ΜΑ!...

ΣΤΑΝ ΦΑΜΕ ΜΠΙΩΤΕΚΙ
ΔΕΙΝΟΣΑΥΡΟΥ, ΠΟΠΑΨ' ΠΛΥ-
ΝΕΙ ΜΕΓΑΛΑ ΠΙΣΤΑ!

ΜΑ...

ΑΝ ΤΟΙΣΕΡΕ ΑΥΤΟ ΠΟΠΑΨ' ΔΕΝ ΘΑΡΠΑΙ-
ΡΝΕ ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΗ ΣΠΗΛΙΑ ΤΟΥ!

ΠΕΛΟΣ

Η ΤΡΙΤΗ ΜΟΙΡΑ

ΜΙΑ ΦΟΡΑ κι' έναν καιρό, ήτανε 3 αδερφές. Οι δύο, οι μεγαλύτερες, γρήγορα παντρεύτηκαν καλά και νοικοκυρεύτηκαν. Ή τρίτη, όμως, ή μικρότερη, δεν είχε στὸν ἥλιο μοῖρα. Γι' αὐτὸ κι' ὅλοι τὴν φώναζαν: «Ἡ τρίτη ἢ Κακομοῖρα». Ἐτσι, ἡ μικρότερη ἀδερφή, ἀπόμεινε μονάχη τῆς στὸ πατρικὸ τῆς καλυθάκι, κι' ἐκεῖ ἔζησε ὥσπου ἔγινε τριάντα χρόνων. Τότε, ἀνήμερα στὰ γενέθλιά τῆς, χτύπησε ἡ πόρτα τῆς καλυθούλας τῆς. Πάει ἡ τρίτη ἀ-

δελφή, ἡ «Κακομοῖρα», ἀνοίγει, καὶ βλέπει μιὰ γριά - ζητιάννα.

— Καλή μου κοπέλα, τῆς λέει αὐτή, δώσε μου, σέ παρακαλῶ, κάτι νὰ θάλω στὸ στόμα μου. Εἶμαι νηστικιά ἀπὸ χθὲς τὸ βράδυ.

— Μπῆς στὸ φτωχικὸ μου, καλὴ κυρούλα, νὰ σέ φιλέψω ἀπὸ τὴν πίττα ποὺ μόλις ἔχω ψῆσει, ἀποκρίνεται ἡ «Κακομοῖρα».

Μπαίνει ἡ γριά διακοινάρα στὸ καλύθι τῆς νέας, καὶ τρώει ὅλη τὴν πίττα, ποὺ εἶχε φτιάξει μὲ

μέλι και καρύδια. Σάν απόφαγε, λέει του κοριτσιού :

— Κόρη μου, δέν είμαι ζητιάννα, αλλά μιὰ καλή μάγισσα ! Μὲ γλύκανες μὲ τὸ μέλι και τὰ καρύδια ποὺ εἶχε ἡ πίττα σου μέσα. Γι' αὐτὸ και γώ, μὲ τὴ σειρά μου, θά σὲ γλυκάνω !

— Καὶ γιατί, καλή κυρούλα μου, κάνεις τὴ ζητιάννα ;

— Για νὰ δοκιμάζω τοὺς ἀνθρώπους, παιδί μου. Ἐσένα σ' ἔμαθα τώρα, και ξέρω και τὸ κακὸ τὸ ριζικό σου.

— Μπορῶ, καλή μου κυρα - μάγισσα, νὰ τ' ἀλλάξω τοῦτο τὸ κακὸ μου ριζικό ;

— Μπορεῖς, κόρη μου, κι ἄκου πῶς : Τὸ βλέπεις κεῖνο κεῖ πέρα τὸ ψηλὸ βουνό ; Ποῦχει τὸν ἥλιο στὴν κορυφὴ τὴν καταχνιά στὴ ρίζα ;

— Τὸ βλέπω, καλή μου μάγισσα.

— Στὴν κορυφὴ αὐτοῦ τοῦ βουνοῦ, κόρη μου, εἶναι μιὰ μεγάλη σπηλιά. Καὶ μέσα στὴ σπηλιά αὐτῇ, κάθονται οἱ Μοῖρες τῶν ἀνθρώπων τούτου τοῦ τόπου.

— Καὶ τί κάνουν οἱ Μοῖρες, μέσα στὴ σπηλιά,

κυρα - μάγισσα ;

— Ἄλλη Μοῖρα, κόρη μου, ὑφαίνει στὸν ἀργαλειό της τὴν μοῖρα τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἔχει μοιράνει ! Ἄλλη πλέκει κι' ἄλλη κεντάει τὴν μοῖρα ἄλλου κι' ἄλλου ἀνθρώπου !

— Κι' ἡ δική μου ἡ Μοῖρα, τί κάνει κεῖ μέσα ;

— Ἡ δικιά σου Μοῖρα, κόρη μου, εἶναι ἀνεπρόκοφτη και κάθεται. Δέν κάνει τίποτα. Παρὰ ὅπως ἔχει πάρει τὸ μεταξένιο κουβάρι τῆς τύχης σου, ἔτσι και τ' ἄφησε. Μήτε ξετύλιξε τὸ νῆμα του, μήτε τόπλεξε, μήτε τὸ ὕφανε τὸ νῆμα τοῦτο.

— Κι' ἐγώ, κυρα - μάγισσα, τί πρέπει νὰ κάνω τώρα ;

— Νά, κόρη μου, πάρε αὐτὴ ἐδῶ τὴ σκόνη, ποὺ εἶναι τριμμένη, κόκκινη πιπερόριζα. Θά πᾶς, θ' ἀνέβης πάνω στὸ βουνὸ ποὺ σοῦδειξα. Καὶ κεῖ, στὴ σπηλιά μέσα, θά θρῆς τὴν Μοῖρα σου. Θά τῆς ρίξης τὴν σκόνη ποὺ σοῦδωσα, στὰ μάτια, νὰ τὴν τσοῦξουν και νὰ τὰ κλείση. Καὶ καθὼς αὐτὴ θά τρίβη τὰ μάτια της, ἐσὺ θά βουτήξης τὸ κουβάρι τὸ νῆμα ποὺ ἔχει τυλιγμένη τὴν τύχη σου και θά φύγης !

— Καὶ τί νὰ τὸ κάνω τὸ κουβάρι, μάγισσά μου ;

— Στὸ δρόμο ποὺ θάρχεσαι γιὰ δῶ, θά ξετυλίξης τρεῖς πῆχες ἀπ' αὐτὸ τὸ νῆμα. Καὶ τότε θά θρῆς ἓνα θησαυρό. Σάν φιάσης στὸ καλυθάκι σου, θά ξετυλίξης ἄλλες τρεῖς πῆχες ἀπὸ τὸ νῆμα τῆς τύχης σου κι' ἀμέσως τὸ καλυθάκι σου θά γίνη παλάτι. Ἐπειτα, ἀν ξετυλίξης λίγο ἀκόμα ἀπὸ τὸ νῆμα, θά παντρευτῆς τὸ καλύτερο παλικάρι τοῦ τόπου !

*

Ξεκινᾷ ἀμέσως «ἡ τρίτη ἡ Κακομοῖρα» και πάει γιὰ τὸ βουνό. Τρία μερόνυχτα ἀνέβαινε. Στὸ τέλος, ἔφτασε στὴν κορυφὴ του. Βρίσκει τὴ μεγάλη σπηλιά ὅπου μένανε οἱ Μοῖρες και μπαίνει μέσα. Βρίσκει τὴν πρώτη ἀπὸ τίς Μοῖρες νὰ ὑφαίνει ἓνα ὠραῖο ὕφαντό. Στέκεται και τὴ ρωτᾷ :

— Τίνος ὑφαίνεις ἔτσι ὁμορφα τὴν μοῖρα, καλή μου Μοῖρα ;

— Τῆς μεγαλύτερης ἀδερφῆς σου ! ἀποκρίνεται ἡ Μοῖρα.

Πιο πέρα, βρίσκει μιὰ ἄλλη Μοῖρα, νὰ πλέκη ἓνα ὠραῖο πλεκτό, μ' ὁμορφα σχέδια και χρώματα.

— Τίνος τὴ μοῖρα πλέ-

κεις τόσο ὁμορφα, Μοῖρα μου; ρωτᾷ ἡ «τρίτη ἡ Κακομοῖρα».

— Πλέκω τὴν τύχη τῆς δεύτερης ἀδερφῆς σου, κόρη μου, τῆς ἀποκρίνεται ἐκείνη.

Τέλος, βλέπει μιὰ τρίτη Μοῖρα, νὰ κάθεται, χωρὶς νὰ κἀνη τίποτα, παρὰ μόνο νὰ παίζη μ' ἓνα καλοτυλιγμένο κουβάρι.

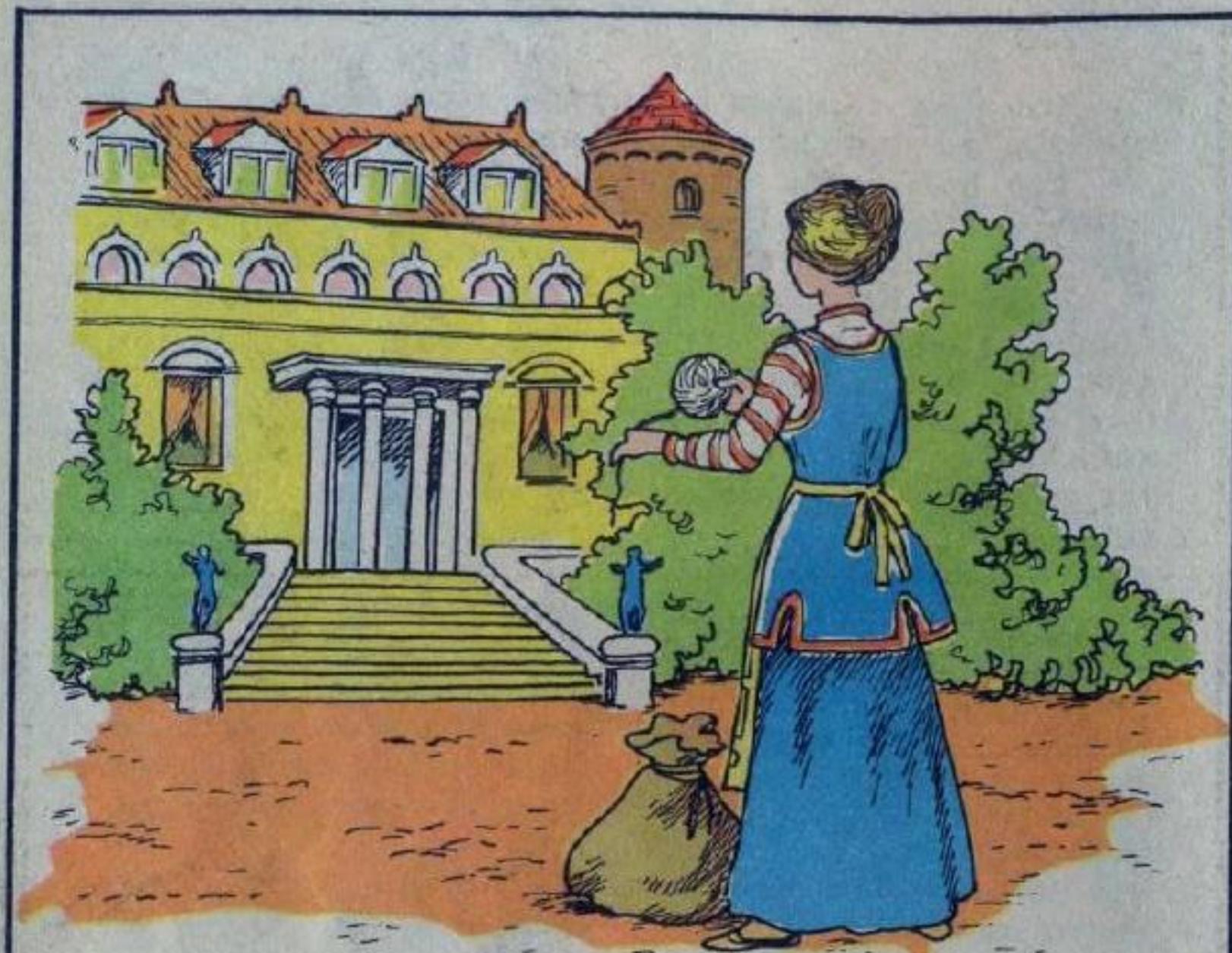
— Ἐγώ, κοπέλα μου, εἶμαι ἡ δικιά σου Μοῖρα. Καὶ παίζω μὲ τὸ κουβάρι τῆς διπλωμένης τύχης σου, ὅλη μέρα κι' ὅλη νύχτα ! λέει ἡ τρίτη Μοῖρα πρὶν τὴν ρωτῆση ἡ κοπέλα.

— Γιατί, Μοῖρα μου, δέν δουλεύεις και σὺ τὴν τύχη μου, ὅπως ὅλες σου οἱ ἀδερφές ; ρωτᾷ μὲ παράπονο ἡ «Κακομοῖρα».

— Γιατί, κοπέλα μου, δουλεύεις ἐσὺ γιὰ μένα ! ἀποκρίνεται ἡ Μοῖρα ἡ ἀκαμάτρα.

Τότε, ἡ κοπέλα θυμώνει και ρίχνει τὴ σκόνη τῆς μάγισσας στὰ μάτια τῆς Μοῖρας της !

Παρατᾷ, τότε, τὸ κουβάρι ἡ Μοῖρα της κι' ἀρχίζει νὰ τρίβη τὰ μάτια της και μὲ τὰ δύο της χέρια, γιατί τὴν ἔτσουζαν. Δέν χάνει καιρὸ ἡ «τρίτη ἡ Κακομοῖρα», ἀρπάζει τὸ κουβάρι μὲ τὸ νῆμα τῆς τύχης της, και τὸ θάζει

στά πόδια. Βγαίνει από τη σπηλιά κι' αρχίζει να κατεβαίνει, τρέχοντας, το θουνό. Σε μία στιγμή, σκοντάφτει σε κάτι χαμόκλαδα και πέφτει κάτω. Της ξεφεύγει το κουδάρι από τα χέρια της και ξετυλίγεται λίγο.

Τότε, παρουσιάζεται έμπρός της ένας άμύθητος θησαυρός με διαμάντια μεγάλα σαν αυγά! Τά παίρνει ή «τρίτη ή Κακομοίρα», τὰ θάζει στο σακκούλι της, παίρνει και το κουδάρι της και μία

και δυό πάει στην καλύβα της. Εκεί, ξετυλίγει λίγο από το νήμα της κι' άμέσως το καλυθάκι γίνεται παλάτι.

Την άλλη μέρα πάλι, ξετυλίγει λίγο ακόμα από το νήμα της ή νέα κι' άμέσως παρουσιάζεται το καλύτερο παλικάρι του τόπου μπροστά της και το παντρεύεται.

Έτσι, από κείνη τη μέρα, έζησε αυτή καλά και μεις καλύτερα.

ΩΣ ΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ ΚΑΙ ΠΙΣΩ

ΑΠΟ ΑΡΚΕΤΗ ΏΡΑ, ΕΝΑ
ΜΕΓΑΛΟ ΔΙΛΗΜΜΑ ΒΑ-
ΣΑΝΙΖΕΙ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΗ...

ΝΑ ΤΟ ΠΟΥΛΗΣ...
ΝΑ ΜΗ ΤΟ ΠΟΥ-
ΛΗΣ...

